

12-13 Νοεμβρίου 2005

ΑΙΧΜΕΣ

Το βιβλίο

Ο ΚΩΣΤΑΣ Σημίτης έχει όλες τις προϋποθέσεις να μείνει στην Ιστορία σαν ένας από τους πιο σημαντικούς πρωθυπουργούς της σύγχρονης Ελλάδας. Κατ' αρχήν, υπήρξε τυχερός. Όταν του δόθηκε η ευκαιρία να διεκδικήσει την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ οι Έλληνες έμοιαζαν σαν έτοιμοι από καιρό να τον ψηφίσουν. Μετά τη μητσοτακική παραζάλη και την ακυβερνησία του Ωνασείου όλοι ένιωθαν την ανάγκη ενός σοβαρού και μετρημένου ηγέτη κι ας μην ήταν «χαρισματικός». Ο κ. Σημίτης ήταν ακριβώς αυτό.

Η ΕΠΙΛΟΓΗ της πολιτικής του «εκσυγχρονισμού» εξέφρασε αυτή την ανάγκη, με αποτέλεσμα ο κ. Σημίτης να είναι ο πρώτος Έλληνας πολιτικός που απέκτησε τον δικό του «ισμό». Απέκτησε έτσι φανατικούς οπαδούς αλλά και εξίσου φανατικούς ιδεολογικούς αντιπάλους.

ΤΥΧΕΡΟΣ αλλά ασφαλώς και εμπνευσμένα τολμηρός στάθηκε και στην επιλογή να διεκδικήσει η Ελλάδα την ένταξη στην ΟΝΕ. Ο στόχος αυτός προσδιόρισε πολιτικά την πρώτη του τετραετία. Και άσχετα αν η διαδικασία της σύγκλισης είχε ξεκινήσει από την κυβέρνηση του Ανδρέα το '93 ο Σημίτης καρπώθηκε δικαίως την επιτυχία, όπως επίσης δικαίως καρπώθηκε την επιτυχία της ένταξης της Κύπρου στην Ευρώπη. Πολιτική που και αυτή είχε ξεκινήσει από τους προκατόχους του.

ΠΑΡΑ τις μεγάλες επιτυχίες του όμως – στις οποίες περιλαμβάνονται και τα μεγάλα έργα για το 2004. – ο κ. Σημίτης κατέληξε σε μια τρανταχτή αποτυχία. Εν μέρει αυτή είναι η μοίρα όλων των πολιτικών. Ο κ. Σημίτης όμως πλήρωσε και τη δική του αδυναμία να επικοινωνεί με τους ανθρώπους, από τον απλό ψηφοφόρο, που κατάφερε να αποξενώσει, ως στενούς συνεργάτες του – Πάγκαλος, Βάσω, Λαλιώτης και τόσοι άλλοι – με τους οποίους ήρθε τελικώς σε ρήξη.

ΤΗΝ ίδια αδυναμία επέδειξε με το βιβλίο του. Κατάφερε να δημιουργήσει πρόβλημα στο ΠΑΣΟΚ εκ του μη όντος. Κι ας είναι βέβαιο ότι το τελευταίο που ήθελε ήταν να έρθει σε αντιπαράθεση με τον Γιώργο Παπανδρέου!